

Efter denne lov er der oprettet en frivillig huseftersynsordning, som for øvrigt mange benytter sig af, der først og fremmest har betydning for salget af parcelhuse. Hvis sælgeren af et hus forsyner køberen med en tilstandsrapport og et tilbud om en ejerskifteforsikring, vil sælgeren i det væsentlige være fri for ansvaret for mangler i huset, og ansvarsperioden går så at sige ned fra 20 til 0 år.

Køberen kan benytte sig af tilbudet om en ejerskifteforsikring, og denne vil i princippet i 5 eller 10 år dække skader, som dukker op i huset, og som ikke var kendt ved salget, eller som ikke er nævnt i tilstandsrapporten. Imidlertid er der hidtil kun tegnet få ejerskifteforsikringer.

Skal man ind på en obligatorisk byggeskade-fond eller forsikringsordning for større dele af byggeriet, melder der sig selvfølgelig en lang række spørgsmål. Hvor stort er behovet?

Tankerne om en fonds- eller forsikringsordning er nok rejst på baggrund af de aktuelle sager med slaggeskader, men det er i det mindste ikke givet, at dette problem og andre skade-problemer er af omfattende betydning, for vi ved det faktisk ikke.

Vi skal også have for øje, at obligatoriske ordninger ikke er det normale i dansk praksis, og en indvending vil være, at gode huse kommer til at betale for dårlige. Den debat har vi haft tidligere.

Væsentligt er det også, at ordningen kan påvirke byggeerhvervenes og boligejernes adfærd modsat f.eks. stormflodstilfælde, som er en naturbegivenhed. Skal der oprettes en egentlig fond, eller skal ordningen bygge på det eksisterende forsikringsmarked? Hvad vil udgifterne være? Hvor lang tid skal dækningen vare? Hvem skal finansiere det? Skal det finansieres af byggefirmaerne, må der tages stilling til, hvorledes fonde eller forsikringspolicer skal sættes op.

Men alt i alt: Når vi gør disse ting op, kan jeg sige, at jeg for mit vedkommende også på baggrund af de aktuelle sager har tilkendegivet, at jeg vil nedsætte en arbejdsgruppe til at undersøge de her nævnte forhold og derefter komme tilbage til Folketinget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, for jeg synes, at den sag, som har gjort, at det nu er kommet op igen, belyser, at der faktisk er mennesker, der uforskyldt får ganske store problemer som følge af byggeskader eller mangler ved byggeriet.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om der er et tidsperspektiv for det arbejde, som ministeren nu sætter i gang, og som jeg er meget tilfreds med at vi nu får et løfte om. Jeg forstår, at der vil blive nedsat en arbejdsgruppe. Jeg ved ikke, om ministeren kan løfte sløret for, hvordan den vil blive sammensat, og om det er i selve ministeriet. Men kan ministeren oplyse, om der er et tidsperspektiv?

Jeg imødeser, at der bliver indledt drøftelser, og som sagt tror jeg, det vil være klogt, hvis ministeren i denne sag kigger til venstre side i Folketingssalen. Der har ikke været helt så positive meldinger fra de borgerlige. De har nok ikke så stor interesse i at varetage denne befolkningsgruppes interesser.

Villy Søvdal (SF):

Jeg vil også på SF's vegne kvittere for boligministerens svar. Boligministeren listede mange spørgsmål op, og jeg synes, det er klogt at sætte en arbejdsgruppe til at kigge på de mange spørgsmål.

Jeg vil blot spørge boligministeren om, at når man nedsætter en arbejdsgruppe, er det vel også et udtryk for, at lykkes det at komme frem til svaret på de spørgsmål, boligministeren ridsede op, er ministeren også villig til at lave denne konstruktion.

Og så skal jeg bare understrege, at også for SF's vedkommende synes vi, det er afgørende at hjælpe også betrængte boligejere, og her taler vi om mennesker, der uden egen skyld er kommet i denne situation.

Det kan egentlig undre, at de borgerlige partier har været så afvisende, for de har jo ellers slået på, at husejere, der kom galt af sted, skulle hjælpes.

Jeg vil bare spørge boligministeren: Er det et udtryk for et positivt tilsagn, hvis de svære spørgsmål kan besvares?

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Da disse problemer er kommet op og der er kommet en diskussion om dem i medierne, er der tre ting, jeg mener man skal tage stilling til.

Er de eksisterende ordninger er gode nok? Det må være det første. Det kan man så diskutere, om de er, på baggrund af en enkelt eller flere sager.

Dernæst skal man efter min opfattelse undersøge de eksisterende ordninger, der findes andre steder. Vi ved, at der i Frankrig er en forsikringsordning. Så er det vel rimeligt at se på,